

Dienas plāns

KO DARĪSIM RĪTDIEN?
TREŠDIEN, 7. AUGUSTĀ

7.30 Mosties, celties un uz rīta rosmi kārtoties. Tiekamies pie Saieta nama ārdurvīm plkst.**8.00**.

9.00 Laipni lūgti pie brokastu galda

9.40 Dienas tēma – “Saulīt, mana krustamāte” – Kurzeme, Rīta TV

10.00 - 12.45 Rīta ievirzes

13.00 - 14.00 Saimnieces sauc pusdienās

14.00 - 16.45 Pēcpusdienas ievirzes

17.00 Daudzinājums

19.00 Vakariņas

20.00 Noslēguma koncerts (Klētī)

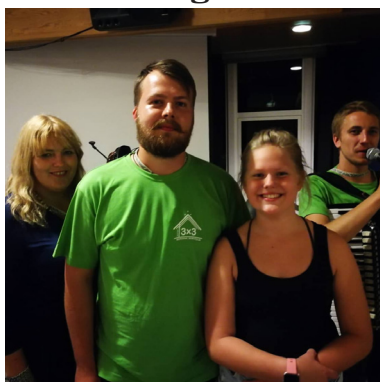
21.30 Vakara pasaciņa bērniem un vakara dziesma – Laila un Jānis Kirmuškas (Pie ozola)

no 21.45 Danči bērniem/ģimeņiem. Nīkšana (Saieta namā/pagalmā)

no 23.00 Danči tiem, kam pāri 14 (Klēts zālē)

**Pirmdienas zagļa
uzvarētāji:**

**Juris Tomašūns un
Rita Bogustova**

MEŽA TAKĀS MĀCĪTIES IZDŽĪVOT UN SADŽĪVOT AR DABAS MĀTI

Es pati arī varu sasieties mezglā. Foto: no personiskā arhīva

Ievirze, kura veicina kustību dabā. Ievirzes pamati aizgūti no Latvijā tik ļoti mīļas nodarbes, kā sporta tūrisms. Un, nē, sporta tūrisms nav ceļošana ar mērķi skatīties sporta spēles, kā to var atrast “tantē Googlē”. Sporta tūrisms ir sporta veida novirziens, kam jau ir sena vēsture vai patiesībā ne tik sena vēsture, tas atkarīgs, kā uz to skatāties, jo dažkārt citiem bērniem liekas, ka es arī esmu sena, kaut arī es sevi uzskatu par jauniešu :D

Sporta tūrisms ir sporta un dzīves veids, kas māca kā izdzīvot, tā arī sadzīvot ar dabu. Pārvarēt dabiskos šķēršļus ar virvju palīdzību, orientēties mežā ar karti un kompasu utml.

Arī mēs saieta dienās esam virvju deļotāji, veicot akrobāta trikus ar virvēm. Mācāmies siet mezglus, praktiski tos pielietojot arī blēņās, piesienot citus pie koka. Arī visus kritušos tagad varēsim iznest no meža, jo iemācījāmies siet nestuves.

Kopumā cenšos iedot tās vērtības un zināšanas, ko es kā bērns ieguvu, piedaloties sporta tūrisma nometnēs, sacensībās, un tad

jau kā pieaugušais pati attīstīju tālāk kā trenere. Pašas ciešākās draudzības un neizvietojami ceļa biedri iegūti tieši nometnēs. Tādēļ ceru īpašo sajūtu iedot citiem. Manuprāt, 3x3 pievienotā vērtība ir draudzības izveidošanās, kas vēlāk pārtop vienotā interešu grupā. 3x3 dod to impulsu, kas veicina mīlēt dabu un smelties tās enerģiju.

Man ir liels prieks par to, ka man šajā saieta ir iespēja “saindēt” citus ar manu mīlestību pret kāpšanas sportu. Tas ir viens no Latvijas nacionālajiem sporta veidiem. Mums taču Latvijā ir Čiekurkalns, Bastejkalns un kur nu vēl diženais Gaiziņkalns! Bet fenomens ir tāds, ka alpinisms un kāpšanas sports Latvijā ir augsti attīstīts un ārkārtīgi populārs. Latvijas sportisti ir pazīstami visā plašajā pasaulē.

Dalībnieki 3x3 saieta ir tik atraktīvi un fantastiski, ka nespēj atteikt manām avantūrām un, pat ja atnākuši pamētāt bumbu, uzkrīnās pa sienu.

Baiba Zāle

Nakts viesis – Ansis Bogustovs

Kāpēc es biežāk ar asarainām acīm dziedāju “Dievs, svētī Latviju”, svinot Latvijas dzimšanas dienu, kad dzīvojam Beļģijā, nevis Latvijā? Izklaušās, ka mīlēt savu valsti un tautu ir vieglāk no attāluma, bet kā tas saskan ar seno patiesību “no acīm prom, no sirdz ārā”? Vai “īstenie latvieši” dzīvo Latvijā un tie, kuriem nerūp, dodas pasaulē laimi meklēt? Vai Laime tajā pasaulē ir? Vai varbūt Laime dzīvo ģimenē, lai kur tā būtu? Cik reizes dzīvē var un vajag pārcelties? Kā nepazaudēt savas saknes, nesadalīt sirdi un prātu, ja Tev ir divas mājas? Vai ir normāli, ja abas ir Tavas zemes? Un kurai pieder Tava sirds?

Pirmdienas vakara viesis – Līga Reitere

Tiekos ar viņu ne pirmo reizi, bet vienmēr viņas stāsti ir interesanti un aizraujoši. Laiks paskrēja nemanot, klausoties stāstu par ģimeni, bērnības gaitām un nerātībām, ko viņa ar brāļiem darījusi. Liels pārsteigums bija dzirdēt, kādi uzdevumi jāveic bērnam 10 gadu vecumā. Lika mazliet aizdomāties!

Dziedājām dziesmu:

*Ļauna diena priecājās'ī,
Kad staigāju raudādām!
Raud' tu pati, ļauna diena,
Es staigāšu dziedādām'!*

Interesants bija arī stāsts par vikingu ciemu Gudvangenā, kur Līga dzīvojuši mēnesi. Noteikti klausītos vēl un vēl, un viņai arī noteikti būtu, ko stāstīt. Nekas, ceru, ka nav pēdējā reize.

Sandra Vlasova

Latvija ir unikāla valsts, kurā katrs piektais piederīgais visu laiku ir izbraucis (dzīvo un strādā ārzemēs). Vai tas bagātina, vai tomēr iztukšo? Mani? Ģimeni? Valsti?...kuru valsti? Kura ir Tava valsts? Kur ir tavas mājas?

Aicinu uz sarunu, kurā salāgosim pieredzes un īstenības un pieslīpēsim kopā Latvijā nule pieņemto Diasporas likumu. Vienas patiesības nav! Bet tikai diskutējot var vismaz nofokusēt savējo!

Ansis Bogustovs ir žurnālists kā nu jau gandrīz 25 gadus. Strādājis Rīgā, Briselē, Maskavā par speciālkorespondentu no Latvijas TV un Radio. Pēdējos 7 gadus Latvijas Radio bijis diasporai veltītā raidījuma “21.gs latvietis” autors. Ansim paveicies ar vis skaistāko un gudrāko sievu pasaulē un samērīgi palaidnīgiem, bet sirsnīgiem bērniem. 3x3 kustību uzskata par savu ikgadējo nepieciešamību “latvisko bateriju uzlādē”.

Vienam diski, citiem kūka jeb kā mēs Brīvajā mikrofonā izsoli piedzīvojām.

Izsoles organizētāji: Kirmuškas un Co mafijas uzdevumā.

Iegādājama objekts: 3x3 saietu mūzikas izlase 2003-2018 3 diskos.

Kas par spriedzi, kas par azartu, kas par neatlaidību! Izrādās, ka izsolē var uzvarēt un iegūt kāroto, ja izpildās 3 svarīgi nosacījumi:

- 1) draudīgs acu skatiens
- 2) lieli muskuļi
- 3) sola vairāk par citiem

Vakardien visneatlaidīgākā bija mūsu pašu avīzes redaktore Liāra. Varētu jau padomāt, ka viņa vienīgā ir ieguvēja, bet nē! Ak, gardu muti varēsīm noēsties kūku, kas tiks gādāta par izsolē iegūtajiem līdzekļiem.

Dienas tēma

**“Tur bij’ labi talkā ieti,
kur lustība saimenc’..”
- Zemgale**

Bez kā nevar iztikt īsts zemgalielis?

Inga B.: Bez Tērvetes alus un lieliem ūdeņiem.

Agnese M.: Bez ģimenes.

Juris T.: Bez pankūkām. Tās tik ļoti atgādina Tēvzemīti.

Haralds B.: Bez sava labības lauka.

Edmunds B.: Bez miega.

Kāds ir zemgalielis?

Ansis: Mikslis starp zviedru, krievu, vācu asinīm. Augstprātīgs pret latgaļiem. Patik jūra. Vienreiz gadā noteikti dodas uz kapusvētkiem.

Kristīne: Tāds neatlaidīgs, strādīgs, bet prot arī atpūsties.

Tumša nakte, zaļa zāle

*Tumša nakte, zaļa zāle,
Laukā laidu kumeliņu.*

*Nu, Dieviņi, tava vaļa,
Nu tavāi rociņāi.*

*Nu tavāi rociņāi
Manis labis kumeliņis.*

*Migla, migla, liela rasa,
Man pazuda kumeliņis.*

*Nokrīt migla, nokrīt rasa,
Es dabūju kumeliņu.*

Sirdī jelgavnieki. Foto: Viola Juhņēviča

Divām kultūrām saplūstot, rada savas mājas

Sundu ģimeni veido četri smaidīgi, dzīvespriecīgi, čakli un zinātkāri cilvēki – Antra (36), Kai (44), Elias (8) un Toms Ēriks (7). Nomedīt viņus uz interviju nav viegli – gribu jau kopš pirmās saietas dienas, tomēr viņi saietā daudz darbojas gan ievirzēs, gan infocentrā, bērni iejutušies un dodas uz ievirzēm, turklāt brīžos, kas man šķiet brīvāki, vecākajam dēlam jau sarunāts mēģinājums Brīvajam mikrofonam. Tad nu beidzot nedaudz rāmākā brīdī pirms pusdienām esam laimīgi satikušies redakcijā.

Neko nedarīt – tas nav mums!

Visu četru dzīves ir cieši saistītas ar izglītību – abi puikas iet skolā (Elias uzsāks mācības 4. klasē, Toms – 2. klasē), savukārt Antras un Kai ikdienas darbs saistīts ar mācīšanu. Antra skolā māca norvēģu valodu, Kai māca matemātiku, fiziku, ķīmiju, tehnoloģijas Bergenā zinātnes centrā “VilVite”, veido mācību programmas dažādu vecumu grupām. Antra secina: “Mums visiem patīk gan mācīt citus, gan mācīties pašiem”. Viņu vēlme mācīties izpaužas itin visās nodarbēs – puikas dzied, lasa (turklāt šad un tad arī latviski), Toms arī spēlē šahu un klavieres, Antra aktīvi apmeklē Bergenā Latviešu biedrības pasākumus, savukārt Kai izgudro jaunas lietas. Abi nosmej, ka Antras aizmācība un slinkums liek ķerties pie jaunu lietu radīšanas, tā pērn Kai izgudrojis automātisko dārza laistīšanas sistēmu. Viņa nopelnu

kontā ir arī grāmatvedības uzturēšanas sistēma, kas tika veidota korim, tomēr ir universāla, proti, izmantojama arī citur.

Abi satikās un viens otram “patikās”

Kai ir norvēģis – Bergenā dzimis, audzis un visu mūžu dzīvojis. Savukārt Antras ceļš līdz Norvēģijai ir sakritību un lielas apņēmības caurvīts. Pirmo reizi Norvēģijā viņa nonāca kā padsmīt gadus veda jauniete, nedēļu padzīvoja un iemīlēja gan vidi, gan norvēģu valodu. Savulaik Latvijā norvēģu valodu varēja apgūt tikai ik pēc 4 gadiem. Kā Antra smejas: “Pabeidzu vidusskolu nepareizajā laikā!” Negribēdama sēdēt bezdarbībā 3 gadus, atbrauca studēt valodu uz Norvēģiju.

Kad Antra šē sabijusi tikai pāris nedēļas, nolēmusi aiziet uz dievkalpojumu. Viņa, apradusi ar vēsajiem un ieturētajiem norvēģiem, būdama bailīga, lai uzrunātu sveši-

niekus pirmā, baznīcas durvīs ieraudzīja Kai – runātīgu, smaidīgu, atvērtu. Abi kļuva par pāri gadu vēlāk, un tagad nu jau kuplākā sastāvā par savām mājām sauc Kai dzimtās mājas tepat Bergenā.

Māju sajūta Bergenā

Vecākais dēls Elias uz jautājumu, kas viņam rada māju sajūtu, gari nedomājot, atbild: “Tad, kad esmu 3x3!” Kai uzsver, ka viņam sajūtas par savām mājām rada to pilnveidošana, apziņa, ka viņš būvē un veido nākotnei. Turklāt viņu mājās daudz kas ir Kai rokām darināts. Antrai māju sajūtu rodas ģimenē, kad apkārt ir savējie un kad ir iespēja vienkārši runāt un būt kopā ar savējiem. Šo sajūtu rada arī latviešu skoliņa “Bergausis”, kurā Antra darbojas jau kopš pirmssākumiem, savukārt Toms to apmeklējis no savas dzīves 2. nedēļas.

Kad puīšiem jautāju, kā ir iet uz skolu arī svētdienā, Elias sākumā parāda iekški uz leju. Kad jādodas ārā no mājas, puīši nav sajūsmā, jo, protams, grib darīt daudz ko citu. Tomēr, kad skoliņā ir nonākuši un sākuši darboties, atplaukst un jūtas priecīgi par darbošanos dažādajās aktivitātēs. Skoliņa rada māju sajūtu, jo Bergenā ir daudz aktīvu latviešu, daudz pasākumu, daudz viesmākslinieku, kas paplašina kultūras un intelekta bagāžu.

Divas kultūras vienā ģimenē

Latviskais viņu mājās ir ikdiena – Antra ar bērniem runā latviski, turklāt Kai, klausoties viņu sarunas, ir iemācījies runāt latviski tik tekoši (savulaik arī gājis kursus). Viņu mājas viesistaba reizi nedēļā arī pārtop par kora mēģinājumu telpu, tāpēc bērni, gulēt ejot, apguvuši arī visu kora repertuāru. Arī latviešu sabiedrība un kopīgie pasākumi ir klātesoši viņu dzīvēs. No norvēģiskās vides vienisprātis grib ieaudzināt savos bērnos pragmatisko domāšanu un rīkošanos – darīt ar jēgu, izprast to, darbus darīt labi un efektīvi, nesēdēt bezdarbībā.

3x3 artava viņu saimē

Antra ar abiem dēliem bijusi divos Latvijas 3x3 saietos: 2017. gadā Rūjienā, 2018. gadā Zaļeniekos. Kai 3x3 ir pirmo reizi un novērtē, ka šis ir lielākais valodas treniņš gan viņam, gan abiem dēliem. Smaidīgajai sievai un divu dēlu mammai 3x3 ir iespēja pārcilāt savu latviskuma bagāžu, izmest lieko, ielikt ko jaunu no ģimeniskā, sirsnīgā un savai dzīvei nepieciešamā.

Poga

Jociņi

***Peldēšanas skolotājs:** Nepretisiet uzvesties, sēdēsiet un skatīsieties, kā citi peld! Mēs te neesam nekādas labās mammas.

D.: (bēdīgi) Zinu!

***Baumo, ka Ilga un Ēriks** manāmi kopā vēlās vakara un agrās rīta stundās. Brīvajā mikrofonā beidzot nāca gaismā, kas ir šo slepeno tikšanos iemesls. Izrādās, ka viņus vieno kopīga aizraušanās – lēkšana ar lecamauklu.

***Mātes un meitas saruna**

A: Man ir vēsi.

Mamma: Es tev iedošu savu jaciņu.

A.: Tev pašai nebūs vēsi?

Mamma: Es iztikšu.

A.: Nu ja! Tev jau ir tas speķītis!

***Atrastā soma.** A.priecājas par atnesto, ēdamzālē aizmirsto somu un nosaka: Re, pēc paraksta var pateikt, ka mans.

Kāds nokomentē?: Tev tur paraksts virsū?

A: Nē, kur d***, tur paliek!

***Pēc izmirkšanas** un reālās izdzīvošanas ekskursijas, kad jau bijām atpakaļ, Eliass noteica: "Bet vismaz ceriņiem labi, ka lietus līst!" (Pirms tam laukos sausajā un karstajā laikā cītīgi laistījām nesen iestādītos ceriņus)

***Jakubovskis:** Kal, kal! Pirmos sličenus ir jākucina!

***Julgī:** Mūsu apvienību sauc Dorblue – Ziperžeps, Šamašuns ar kanoe un Kautrīgā Sulkī. Būs jānomaina vārdukartes.

***Tēva – meitas saruna.**

T.: Galvenais jau ir galamērķis!

M.: Jā, jā! Es gribu tos galamērķišus.

***Baumo, ka Laura** manīta pirtī kaujoties. Baumo arī, ka plika kāvās. Pirts mums it kā šeit nav. Varbūt baseinā? Bet tur it kā vajadzēja smalki berzties.... Šis jautājums prasa dziļāku izpēti!

***Baumo, ka Agnese un Vineta** ir izveidojušas jaunu - gulēšanas ievirzi. Pagaidu atrašanās vieta foajē, bet plāno iekārtot pagalmā šūpuļtīklu.

***Lecamauklas pārbaudījumu** jāiztur bija arī Jurim Tomašūnam, kuram vārda karte pēc ekskursijām bija nozudusi.

Jauns konkurss!

Redakcija mēra erudīcijas un humora izjūtas līmeni. Palidzi mums noskaidrot šo vārdu nozīmi! Pareizāko, interesantāko, neparastāko vārdu skaidrojumu iesniedzējiem balvas saieta beigās.

Pekains

Pipiršķītis

Tutenis

Izmozēt

Cinkslis

Saieta pašaieliedzīgā aukle

Redakciju sasniegusi ziņa, ka Beatrise Rozenfelde ir pelnījusi milzīgu uzslavu no vairākiem laimīgiem vecākiem par nesavtīgu un brīvrātīgu auklītes pienākumu veikšanu!

Jauniešu klubā viss ir nopietni

Var šķist, ka nopietnās lietas runā tikai ievirzē "Smalkā berze ģimenē". Dažiem šķiet, ka jaunieši savā klubā tikai izklaidējas, tomēr tā nav. Jaunieši domā daudz gan par sevi, gan par citiem. Lūk, dažas atziņas, ko vērtīgi likt aiz auss arī tev, mīlais pieaugušais!

- Jaunieši domā par sekām, tomēr ne visi pieaugušie to ievēro un novērtē.

- Es esmu tur, kur esmu, savu agrāko kļūdu dēļ.

- Nav jēgas stresot par to, ko nevaram ietekmēt.

- Stress nav rīcība.

- Laid gar ausīm nevajadzīgo!

Vakara viesis

Atis saka: Oi, kā mēs ar Bogustovu tur ņēmāmies!

Liāra: Es arī gribēju ar Bogustovu ņemties!

Atis: Es nodošu!

BILDE IR, SKAŅAS NAU

Kāpēc man ir jāsargā kurpes?

Tu arī gribi?

Beidzot arī fotogrāfe tiek kadrā!

Čik, čik mājiņā!

Uzvarāāāāāā!

Iesim, brāļi, mēs uz Rīgu!

Gribi dzirdēt vēl vienu?

Lēkt vai nelēkt?

BILDE IR, SKAŅAS NAU

Smaidīgais veģetāriešu galds.

Marta teļam: Nu mīlulīt, man nekā nav. Lūdzu laid mani ārā.

Hop, hop, hop! Ērika izturības pārbaude.

Baumo, ka Ilga esot lecīga!

Spēks ir muskuļos un vairāk solišanā.

Rūgts!

Kāds fjords, tādi zēni!

Ir labi!

Ceļa dziesma.

Kļūdu labojums

3. avīzes numurā izskanējusi kļūdaina informācija, ka Atle kādu laiku dzīvojis Somijā. Precizējam, ka viņš ir dzīvojis ļoti tuvu Somijas robežai, Norvēģijas ziemeļos.